

Ä°lk Emir: Oku!

YarattÄ±ÄŸÄ±n bÄ¼tÄ¼n nimetler bizim iÄŸin

Bu kadar ÄŸeÄŸitli lezzetler de bizim iÄŸin

ÄŸok ÄŸÄ¼kÄ¼rler olsun, bizler de senin iÄŸin

Ya Rab, kul olabilmek iÄŸin tut elimiz!..

Ä°LK EMİR: OKU!

Allah tan inzal ve ikram olunan ilk ÄŸeyet: Yaratan Rabbinin adÄ±yla oku! O, insanÄ± pÄ±htÄ±laÄŸmÄ±ÄŸ kandan (alaktan) yarattÄ±. [1]

Bir katreden meydana getirilen, bu kadar kutsÄ± ve ulvÄ± ÄŸerefe nÄŸil olan (ulaÄŸan) insana ilk emir: Oku! Rabbinin ismiyle oku. Rab, terbiye edici demektir. Seni terbiye eden, yaratan, yaÄŸatan, rÄ±zkÄ±nÄ± veren Rabbinin ismiyle oku.

O zaman, Kur an nÄŸzil olmamÄ±ÄŸ (inmemiÄŸ). KÄŸinat kitabÄ±nÄ± oku! Hikmetleri oku. Nizam-Ä± ÄŸlemi (kÄŸinatÄ±n dÄ¼zenini) oku.

Ulu YaratanÄ±m bu dÄ¼zeni, bu ÄŸlemi ÄŸyle gÄ¼zel kurmuÄŸ ki hiÄŸbir deÄŸiÄŸime ihtiyaÄŸ gÄŸrÄ¼lmez.

RÄ¼zgÄŸr estiÄŸi zaman, bunu ayarlayÄ±cÄ± bir maddÄ± gÄ¼ÄŸ var mÄ±? TabiÄ± ki yok! Ä°iÄŸhÄ± gÄ¼ÄŸ, daha kuvvetli esse, evleri, apartmanlarÄ± yerinden oynatÄ±r, kibrit kutusu gibi savurur. Aman Allah Ä±m ne kuvvet!...

Rahmetinin ÄŸnÄ¼nde, mÄ¼jdecı olarak rÄ¼zgÄŸrlarÄ± gÄŸnderen Allah'tÄ±r. RÄ¼zgÄŸrlar, yaÄŸmur yÄ¼klÄ¼ bulutlarÄ± taÄŸÄ±dÄ±ÄŸÄ±nda, onu ÄŸÄ¼ bir memlekete gÄŸnderir, su indirir ve onunla her tÄ¼rlÄ¼ Ä¼rÄ¼nÄ¼ yetiÄŸtiririz. Ä±lÄ¼leri de bunun gibi diriltip ÄŸÄ±karÄ±rÄ±z; belki bundan ibret alÄ±rsÄ±nÄ±z. [2] GÄŸkyÄ¼zÄ¼nde rÄ¼zgÄŸr vasÄ±tasÄ±yla bulutlarÄ± sevk ediyor, istediÄŸi beldeyi suluyor, rahmetler yaÄŸdÄ±rÄ±yor. O bulutlarÄ±n aÄŸÄ±rlÄ±ÄŸÄ±nÄ± ÄŸÄ¼smek mÄ¼mkÄ¼n deÄŸil. YÄ¼z binlerce ton su taÄŸÄ±yorlar. Bize hizmet iÄŸin.

O Ä°iÄŸhÄ± rahmet yeryÄ¼zÄ¼nÄ¼ sularken, bir nizam iÄŸerisinde mahsullerin yapraklarÄ±nÄ± dahi incitmiyor.

Bir zamanlar bir arkadaÄŸÄ±mla, gece, yatsÄ±lardan sonra bir sokaktan gidiyorduk. KadÄ±nÄ± birisi beÄŸinci kattan kova ile su attÄ±. ArkadaÄŸÄ±ma su vurdu, bana suyun azÄ± deÄŸdi. ArkadaÄŸÄ±m ellerinin Ä¼zerine dÄ¼ÄŸtÄ¼, ben ise sarsÄ±ldÄ±m.

O anda dÄ¼ÄŸÄ¼ndÄ¼m: Ya Rabbi! BeÄŸ bin metre yÄ¼kseklikten -aÄŸaÄŸÄ± yukarÄ±, daha eksik, daha fazla olabilir- inen ilÄŸhÄ± rahmet, hiÄŸbir zarar yapmÄ±yor. Ya birden o su bÄ±rakÄ±lsaydÄ±&

DÃ¼ÅÃ¼n dÃ¼nyanÄ±n hÃ§lini ne olur! Ä°lÃ§hÃ© nizam, onu en gÃ¼zel Åekilde topraÄ±mÄ±za indirir, mahsulÄ±- mÃ¼zÃ¼, bayÄ±rÄ±mÄ±zÄ±, kÄ±rlarÄ±mÄ±zÄ± sular. Erozyon yapmadan, topraÄ±Ä± tahriÄ± etmeden, insanlara zarar vermeden& Ä°nsanÄ±Ä±ya hizmet bu!

VahÄ± hayvanata Ä¶yle bir duygu, dÃ¼ÅÃ¼nce vermiÄ± ki daÄ±larda, ormanlarda yaÄ±rlar. Ya Ä±ehre yÃ¼rÃ¼seler!.. Hayat hakkÄ± kalÄ±r mÄ± bize?

GÃ¼ÅÃ¼ kuvvetli atlarÄ±mÄ±z, Ä¶kÃ¼zlerimiz insanÄ±Ä±ya hizmete koyulmuÄ±, gece gÃ¼ndÃ¼z ÅalÄ±Ä±rlar, Ä°lÃ§hÃ© terbiye bu!

Ä± muazzam denizlerimiz& Aman Allah Ä±m! Dalgalar yÃ¼kseliyor, sahilden onlarÄ± seyrettiÄ±miz zaman korkuyoruz. Bir anda Ä±ehirleri istilÃ§ edebilecek gÃ¼Åleri var. BunlarÄ± ayarlayÄ±p bir intizam iÅerisinde devamÄ±nÄ± saÄ±layan var.

Geceyi ve gÃ¼ndÃ¼zÃ¼, gÃ¼neÄ± ve ayÄ± yaratan O'dur. Her biri bir yÄ¶rÃ¼ngede yÃ¼rÃ¼r. [3] Gerek gÃ¼neÄ±miz, gerekse ayÄ±mÄ±z, yÄ±ldÄ±zlarÄ±mÄ±z bir yÄ¶rÃ¼ngede hizmet eder, devreder. Bu ne ilÃ§hÃ© gÃ¼Å, ne kuvvet, ne bÃ¼yÃ¼k azamet!..

GeÅen sene kÄ±zÄ±m, mandalina alÄ±rken, bizi tanÄ±yan bir dostumuz -mandalina satÄ±yormuÄ±- bir dal mandalin vermiÄ± ona. Bunu HacÄ± Baba ya gÄ¶tÃ¼r! diye. Ä°ncecik, kÃ¼ÅÃ¼cÃ¼k bir dal. Har tarafÄ± mandalin dolu. Elime aldÄ±m, hayretlerde kaldÄ±m!

YÃ¼ce MevlÃ©m! Bir incecik dala bu kadar meyveler vermiÄ±sin. Ben Ã¼Å kilo diyeyim, sen beÄ± kilo de. Dalda gÄ¶rÃ¼nen yer yok. Her tarafÄ±ndan fÄ±kÄ±rmÄ±Ä±.

Hangi aÄ±aca baksan, hangi meyveye baksan Ä¶yle!.. Ä°nsanÄ±Ä±ya hizmet iÅin kurulan bu dÃ¼zene bakarak, SÃ§ni-i Ä±zam olan Ulu MevlÃ© nÄ±n azametinden, (bÃ¼yÃ¼klÃ¼k- Ä±Ä±nden) hikmetlerinden titrememek, hayretlere dÃ¼Åmemek mÃ¼mkÃ¼n mÃ¼?

Ve yine& Bayburt tayÄ±z. Ä±toruh nehrinin Ä±zerinde bir kÄ¶ye gittik. Bayburtlu HafÄ±z Halil in kÄ¶yÃ¼. HafÄ±z Halil ile beraberdik. Haydi gezelim! dediler. KÄ¶yÃ¼n yakÄ±nÄ±nda bir tarlaya getirdiler. HocanÄ±n kardeÄ±i muhtarÄ±n tarlasÄ±. Ä±toruh tan bir su baÄ±lamÄ±Ä±lar. Ve orada kabak yapmÄ±Ä±lar. Bir kabaÄ±Ä±n yanÄ±na gittim, kaldÄ±ramadÄ±m yerinden.

-Ne yapÄ±yorsun, dediler. O kabak, tam 40 kilo.

AynÄ± zamanda bir kabak daha var, o da 25 kilo civarÄ±nda. Bir tane daha var. O da 13-14 kilo. Bu kabaklar, aynÄ± asmanÄ±n Ä±zerindeydi. Muhtar, onlarÄ± tartarak bize kilolarÄ±nÄ± bildirdi. AklÄ±m, Ä±uurum durdu, Ä±aÄ±rdÄ±m. GerÅi tarlanÄ±n bÃ¼tÃ¼n mahsulÄ± Ä¶yleydi. CanÄ±m Allah be!.. Er rÄ±zku alallah!

GÃ¼neÄ± doÄ±yar, rahmet yaÄ±yar, bahar gelir, ÅiÅekler aÅar. SayÄ±sÄ±z nimetler, mahsuller, tatlarÄ±, lezzetleriyle insanÄ±Ä±ya hizmet etmekte.

Ulu YaratanaÄ±m!

Rahimsin, KerÃ©msin, AllahsÄ±n!.. BÃ¼yÃ¼klÃ¼Ä±Ä±nÄ±n karÄ±Ä±sÄ±nda Ä±ciziz, Ä±ciziz, idrakinden Ä±ciziz. Bize hamd edecek, Ä±krederek, sizi her zerreden Ä±uhud ve zevk edecek idrak ver, kabiliyet ver. Allah diyecek, sadÃ§kat ve samimiyetle sana inanacak iman ver, ihlÃ§s ver. Tesbih, tahmid edecek dil ver bize Ulu MevlÃ©m, anlayÄ±Ä± ver.

Oku can dostum, oku! KardeÄ±im oku! DerviÄ±im oku! Ä±uur ve tefekkÃ¼rÃ¼nle oku! Bu kÃ§inatÄ±n inceliklerini, bu nizÃ§m-Ä± Ä±clemi, bu gÃ¼zel dÃ¼zeni, Huda nÄ±n hikmetlerini, sonsuz nimetlerini aklÄ±

selim ile tefekkârle oku. Yalnız kâçâttaki yeterli deâil. Kâinat kitabân oku. Neye baksan, seninle konuuyuyor, sana bir âyeyler sâilyiyor. Yaratandan haber veriyor. Eserden mâessire doâru bir yol, bir pencere aâlyor.

Akl-â selimle tefekkârle hikmet gâzile baktâân zaman her âyey seninle muhatap olup Hakk ân birliâini ilâçn edecek, izhâçr edecek.

Allah derviânâza, can dostlarâza bu istidadâ, bu kabiliyeti ihsan eylesin. Amin!

Ulu Sultan!

âzu insanoâylunu ne kadar gâzel yaratmââsân. Kendinle sâslemiâysin. Sâfatânla giydirmiâysin. ânsanâ kendine muhatap seâşmiâysin. *Bââtân kâinatâ insan iâşin, insanâ kendim iâşin yarattâ.* diye buyuruyorsun.

Ey âkrânâ bilen, Rabbisine kulluk eden, kadere râza, emre itaat edenler.

âzuhud ve tefekkâr âzerine olan, yaratââsây gâyesini bilen, kadere râza, emre itaat ile Hak yolda yârâyen, Kur an-â Kerâm in ikiz kardeâyi dostlar!

Allah ân Resââ ne kardeâ seâşilen, emre itaat, telkine sadâkatle ihdias sâratel mâstakimden giden dostlar.

Kur an-â Kerâm e muhatap seâşilen, al denileni alâp at denileni atan, emrolunduâ gibi dosdoâru yârâyen kardeâler.

Ender fenâçdan geâşip Hakk â diyet eden, kesret-vahdet tevhid eden, halkân yâzânden Hakk â seven, bu ilâçhâ kuvvetin iâşerisinde mâçnevâ mesuliyetini idrak eden canlar.

Velâçyette velilerle nâbvette nebilerle haârolan, Kavseyin de Hak dostlarla sohbet eden zat-â muhteremler!

Bu ilâçhâ nizamla, sayâsâz nimetler ihsâçn olunurken, insanoâyluna bu sonsuz hizmetler olurken, âyu insan kulluk gârevini, hamd etmesini, ââkretmesini bilecek. Rabbisine tenezzâl tevâçzu ile dua edip âkrânâ edâç etmesini bilecek.

Daima âzuhud, tefekkâr âzere olabilmesi iâşin, Rab- bisine dua ve niyâçz edecek. Gânden gâne aâykâ, iâtiyakâ, zevk u safasâ artacak. âki gâânâ aynâ olmayacak. Olursa zararda olur.

Ulu Yaratana! Bu sonsuz lâtuf ve kereminin karâsânda, ikram ve ihsanânân karâsânda bize lâçyâk kul olmayâ nasip et. Nasâl mâteâyekkir olacaâsâzâ, nasâl dua ve niyâçz edeceâymizi, nasâl âkâ ve hamd edeceâymizi bize ikram ve ihsan et.

Ne kadar ââkretsek, hamd etsek, kulluk etsek, yeterli olmasâ mâmkân deâildir. â,ciziz, âçciziz, yolundayâz, Hak Resââ izindegiz. Dua ve niyâçzâz: Lâçyâk kul olmayâ nasip et bize.

Allah bâân ihvanâza, dostlarâza idrak, kabiliyet, istidat ihsan eylesin. Amin! Amin! Velhamdu lillahi Rabbi l-â,lemin.

14. 05. 2002

[1] Alak, 96/1,2

[2] A raf, 7/57

[3] Enbiya, 21/33

Bu Sayfanýn Geldiði Adres

Tasavvuf DerneÄŸi:

<http://www.tasavvufdernegi.com>

Bu Sayfanýn Adresi:

<http://www.tasavvufdernegi.com/modules.php?name=Content&pa=showpage&pid=81>